

гава и боятъ самъ по себе сѣ ще изчезни отъ училищата. О, колко тогава ще бжде лесно за учителитѣ да прѣподаватъ, а на ученицитѣ драго да посѣщаватъ училището!...

Земешъ ли газета въ рѣцѣ, влѣзешъ ли въ разговоръ съ нѣкого си, ще чуешъ едно и сѣщото: »ученіе, ученіе«! Дѣто ще са рѣче, че съзнаніето за ученіе, малко или много, са е рапространило между насъ Българитѣ и благодареніе на това съзнаніе, самъ-тамъ сѣ ся поевили училища, но каквы сѣ тѣзи училища, или по добръ да кажъ, на каквы учители на рѣцѣтѣ сѣ дадени?.... Ный нѣма да са излъжеме ако кажеме, че ный Българитѣ имама хора, които дѣйствително жедатъ доброто на народътъ си и са готови да дѣйствуватъ за негова полза; но главното е, че тѣ незнайтъ какъ да са зематъ за това дѣло. Тѣй сѣщо не можимъ да умълчимъ и тѣзи истина, че нашіятъ народъ има голѣмо съчувствіе и любовь къмъ училищата си, които си е открилъ и още открыва съ кървавъ потъ; но потъта му отива, или почти отива всеуе, тѣй като ги поручава на такива хора, които никакъ не съотвѣтствуватъ на званіето си. Често си поменувами въ разговорѣтъ «трѣба да са учимъ бей!» и сѣки е съгласенъ съ това. И наистина, имали мѣчно въ това? земи букварьтъ и изведнѣжъ ще научишь дѣтето да чете, — най лесна работа; тѣй въобще хортуватъ, но какво жестоко са издѣгватъ, които тѣй хортуватъ. Я да са по огледами и да видиме колко самозванни учители имама, които живѣятъ отъ гърбѣтъ на ученицитѣ, и наистина които знайтъ да четятъ и да пишятъ, а пѣкъ каквы резултати показватъ отъ ученіето си? Нуда; забравляйте,